

Sygn. akt III CSK 249/14

POSTANOWIENIE

Dnia 23 października 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z powództwa J. J.

przeciwko Skarbowi Państwa - Sądowi Rejonowemu w G., Sądowi Okręgowemu w G., Sądowi Rejonowemu w S., Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu w [...], Naczelnemu Sądowi Administracyjnemu w [...], Sądowi Rejonowemu w W., Sądowi Okręgowemu w W. i Sądowi Apelacyjnemu w [X.]

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 23 października 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 24 stycznia 2014 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, zasądza od powoda na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 1800 zł (tysiąc osiemset zł) tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego oraz przyznaje adw. W. K. (Kancelaria adwokacka w K.) od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w [...] kwotę 2700 zł (dwa tysiące siedemset zł) z należnym podatkiem od towarów i usług tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną powodowi z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 24 stycznia 2014 r. Sąd Apelacyjny w [...] – w sprawie o zapłatę – oddalił apelację powoda od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 20 sierpnia 2013 r..

Od wyroku Sądu Apelacyjnego powód wniósł skargę kasacyjną, zarzucając nieważność postępowania przed Sądem pierwszej instancji, gdyż – jak twierdził – był pozbawiony możliwości obrony swych praw, oraz wskazując na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Nieważność postępowania z powodu pozbawienia strony możliwości obrony swych praw występuje wtedy, gdy z powodu wadliwości procesowych sądu lub strony przeciwnej, będących skutkiem naruszenia konkretnych przepisów kodeksu postępowania cywilnego, których nie można było wskazać przy wydaniu orzeczenia w danej instancji, strona nie mogła brać i nie brała udziału w postępowaniu lub jego istotnej części.

Powód brał udział w sprawie i aktywnie korzystał ze swoich uprawnień, w związku z czym nie można mówić o pozbawieniu go możliwości obrony swych praw, zwłaszcza że – jak wynika z jednolitego w tym względzie orzecznictwa Sądu Najwyższego – odebrania takiej możliwości nie przesądza odmowa ustanowienia pełnomocnika z urzędu (np. wyrok z dnia 12 września 2007 r., I CSK 199/07, nie publ., postanowienie z dnia 29 kwietnia 2009 r., II CSK 643/08, nie publ.)

W sprawie nie występuje zatem nieważność postępowania z powodu pozbawienia J. J. możliwości obrony jego praw w postaci nieprzyznania mu pełnomocnika z urzędu. Nie występuje także oczywiste, rażące naruszenie przepisów prawa, co powoduje, że nie ma przyczyn uzasadniających przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.), o kosztach rozstrzygając na podstawie art. 98 § 1 w związku z art. 398²¹ i 391 § 1 k.p.c., a także § 6 pkt 6 i § 13 ust. 4 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (jedn. tekst: Dz. U. z 2013 r., poz. 461).